

Tartalom

Mindszenty József halálának évfordulójára.....	1
Az idő az Isten kezében van... Emlékezés Mindszenty Józsefre	3
Volt káplánjaink nyomában: Gaál Sándor	6
Az Isten szeretet XIV. Benedek enciklikájáról....	7
Nemzeti engesztelő imaév	8
Hiányos dosszié	9
Jó volt olvasni Dienes Valéria: Világnak Királyné Asszonya....	9
Három levél ugyanarról Imatábor-2006.....	10
A mi rádióink... Riport a Mária Rádióról.....	11
Hittanóra az iskolában	12
Nepomuki Szent János	12
Anyakönyvi hírek	13
A keresztény sajtó bemutatkozik: IgenHír	13
Mindszenty Iskola	14
Gyerekeknek.....	15
Plébániai hírek	16

Mindszenty József, Magyarország bíboros hercegprímása, halálának évfordulójára

Pehm József először 1917. január 28-án került hittanárként városunkba. 1919. február 9-én Szombathelyen letartóztatták és csak a proletárdiktatúra bukása után térhetett vissza Zalaegerszegre. Az egyházközség kérésére október 1-jén már megbízást kapott Mikes püspöktől a plébánia vezetésére.

Ezzel megkezdődött a nagy mű: nyomda, újság, bank alapítás, a Jézus Szíve templom, ferences rendház és a Notre Dame nővérek zárdájának építése, a katolikus ház megnagyobbítása, a plébánia második emeletének felhúzása, a szociális munka a Szt. József szeretetotthon alapításával, az olai és a vasúti ONCSA házak építésével. 1924-ben apáttá, 1937-ben pápai prelátnak nevezték ki. Működése során tiszteletre méltó eredményt ért el: 9 új plébániatemplom, 7 plébániaház, 9 ideiglenes plébániai lak és 12 új iskola felépítésében, alapításában működött közre. Kevesen tudják, hogy Ő az egyik legnagyobb volt azok között, akik egy por- és sárfészekből várost csináltak.

A Szentatya 1944. március 4-én nevezte ki veszprémi megyéspüspöknek. Zalaegerszegi híveitől így köszönt el: „*Én Jézus útján igyekeztem szolgálni minden társadalmi réteg lelkében. Ha hibáztam, azt felejtsem el az Úr Jézus nevében. Ha valakit megbántottam, azt a jónak szenvedélyes akarata idézte elő. Ha pedig túloztam, azt igyekeztem jóvátenni. Akik az Istent keresik, azoknál a hiba is jóra fordul.*” Csak az nem jött ki a száján, hogy bocsánatot kérek. Nagyon magasra emelte Őt a Jóisten, hogy megtanítsa az alázatra. Megtanulta.

Rövid veszprémi püspöksége alatt 34 új plébániát és 11 új katolikus iskolát létesített. A Sztójai kormány zsidóüldözése ellen a magyar püspökök kötelességszerűen felemelték főpásztori szavukat, s rámutattak arra, hogy az Istentől adott jogokat csak Isten veheti el. Mindszenty emlékirata, amit Shvoy Lajos, Apor Vilmos, Mindszenty, Kelemen Krizosztom püspökök írtak alá 1944. október 31-én, kéri, hogy a Dunántúlt és népét kíméljék meg a harcoktól.

Két hét múlva a nyilasok letartóztatták. Még a veszprémi várbörtön pincéjében is kispapokat szentelt, majd Sopronkőhidára szállították. Innen marhavagonban, szekéren és gyalog érkezett vissza Veszprémbe.

Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás 1945. március 29-én halt meg, Mindszentyt 1945. szeptember 8-án kéri fel, hogy töltsen be székét. Esztergomba október 6-án érkezett. XII. Pius pápa 1946. február 21-én kreálta bíborossá, s látnoki bölcsességgel szólt: „*A 32 közül te leszel az első, akinek vállalnia kell a bíbor színnel jelzett vértanúságot!*”

Az új primás érsek egy szétbombázott, kifosztott, megszállt, meggyalázott és megcsönkített országot örökölt. Mint hajdanán a

(Folytatás a 2. oldalon! ➤)

(Folytatás az 1. oldalról! ◀)

zsidókért, felemelte szavát a kitelepített szlovákok, a málenkij robotra hurcolt kárpátaljai, a lemészárolt szerbiai magyarokért és a bevagonírozott svábokért. Harcolt az igazságért, az emberiségért és csatát vesztett az egyházi iskolák államosításánál és az egyházi vagyon kisajátításánál is. Az utolsó nagy lendület, amit a magyarokért tenni tudott a Mária-év, Boldogasszony Éve meghirdetése. Ezt 1947. augusztus 15-től 1948. december 8-ig tartották, a bíboros elgondolása szerint bejárta az egész országot. Egerszegen szeptember 7-én és 8-án tartózkodott, az én fejemre is akkor tette áldó kezét.

Ez után már érezte a végzetét, s előre kijelentette, hogy amit fizikai, lelki kínzások, esetleg kábítószeres hatása alatt vallani fog, az mind nem igaz, csak amit szabadon mondott 1948. november 18-án: „*Állok Istenért, egyházért, hazáért!*”

1948. december 26-án letartóztatták, az édesanyja mellől hurcolták el. Kellő fizikai, lelki és gyógyszeres kezelés után a főtárgyalást 1949. február 3-án indították. Három nap után Mindszentyt életfogytiglan tartó fegyházra ítélték. Börtönben és börtönkórházban 1955. július 17-ig tartják, majd Püspökszentlászlóra szállították. Október 31-én éjjel Felsőpeténybe viszik, innen szabadítja kis Pallavicini őrnagy, akit ezért Kádárék kivégeztek.

1956. november 3-án olvassa fel a rádióban szövegét, amit annak, aki akkor nem hallotta, 35 évig meghamisítva tált a rezsim. November 4-én, mikor az oroszok megtámadják Budapestet, a Parlamentből az amerikai követségre menekül. Édesanyja, aki börtönévei alatt is kikönyörögte, hogy látogathassa, bejár a követségre is, utoljára 1959. karácsonyán. Utolsó leheletéig kitartott fia mellett.

A Kádár-rezsim 1962-től használta fel Mindszentyt a világ zsarolására: ENSZ tagság helyreállítása, az USA nagykövetének kinevezése, majd ígéretések a magyar egyház helyzetének javulására. Az alkudozások a Szentszékekkel 1971. őszéig tartottak, ahol a bíboros tudta nélkül, nevében megígérték, hogy a Vatikánban teljes szilenciumban fog élni és lemond esztergomi érseki székéről. Miután titokban kicsempészték az országból, VI. Pál pápa 1971. szeptember 28-án fogadta. Ekkor a

bíboros 79 éves volt. Ezután jött a vád, hogy az engedetlenség bűnébe esett. Nem maradt meg a vatikáni aranykalitkában, nem hallgatott és nem tette meg azt a szívességet, hogy maga mondjon le érseki székéről, meg kellett őt ettől fosztani.

Utolsó 3 és 1/2 évében az állandó Istenért, egyházért, hazáért így változott: hazájából kiűzve, egyházától az „Ostpolitik” nevében megalázva Istene maradt meg, aki hűséges fiának még nagy munkát szánt, mert akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra válik.

Öregen, betegen, megtörtén végigjárta szétszórtatott nyáját négy világrészben, hogy hitet, reményt, szeretetet és megbocsátást hirdessen. Mikor évekkel ezelőtt vita volt városunkban, hogy hová és milyen szobrot állítsanak tiszteletére, a vita egyik fő tárgya az lett, hogy ez a szobor nem az egerszegi apátplébános. Valóban nem, ez egy öreg pásztor, aki fáradságot nem kímélve szedi össze szétszórt báránykait.

1975. május 6-án Bécsben meghal, 10-én temetik Máriazellben, több magyar főpap nyughelyén. Végrendelete szerint csak akkor hozhatják haza, ha az oroszok elhagyják Magyarországot. 1991-ben hazaszállítása előtt felbontják koporsóját, s testét teljesen épen találják, pontosan olyan. Az Úr megőrizte testét, mintha az érseki székből vitték volna a ravatalra, hogy minden megaláztatás után úgy térhessen meg a bazilika kriptájába, mint Magyarország fehér mártíromságot szenvedett bíboros érsek hercegprímása.

Imádkozzunk a Szentatyáért, főpapjainkért, papjainkért és a laikusokért, akik Mindszenty boldoggá avatásán dolgoznak, hogy a Fölséges Úristen és a Megváltó Jézus adjon nekik kellő lelkierőt, elszántságot, akaratot és szeretetet, a Szentlélekhez, hogy lássa el őket megfelelő bölcsességgel, amivel a földi Egyháznál is el tudja érni azt a helyet, ahová az Úr tárt karokkal várta 1975. május 6-án.

Imádkozzunk Mindszenty Józsefért és imádkozzunk Mindszenty Józsefhez, hogy Nagyasszonyunk a Boldogságos Szűz Mária és Szent István király mellett legyen a világban szétszórt magyarság, hazánk, városunk és családunk patrónusa a Jóistennél.

Zimonyi Emerika

„Az Egyház mai mély válsága ne ijesszen meg bennünket! Túlságosan és sokáig ráhagyatkoztunk az ősi múltra épült, a családi és nemzeti folytonosságba beágyazott keresztény hitre. E beágyazottság azonban csak támasz lehetett, de nem volt sem maga a hit, sem annak záloga. Minden egyénnek, minden nép minden egyes nemzedéknek újra meg újra meg kell küzdenie a hitéért úgy, mint Jákobnak az Isten angyalával. Nem szabad eleresztenie az alkalmat, a lehetőségeket – még halálos fáradság miatt se – mindaddig, míg Isten meg nem áld bennünket. Isten fiatal. Övé a jövő. Ő nemcsak a múlt, a hagyományok tudója vagy féltékeny vigyázója, hanem az újnak, a fiatalnak, a holnapnak az előhívója is egyénekben és népekben, akik nem adják föl magukat. Ezért nincs helye a csüggedésnek.

A mi szívünk megremeghet a nehéztől, az ismeretlentől, a lehetetlennek látszótól, Isten azonban az egyének és nemzetek jövőjét sokszor a lehetetlennek látszó holnapba rejtette el; nekünk kell nekilátnunk, hogy azt előhozzuk.”

Idézet Kovács Gergely: *Isten embere – Szemtől szembe Mindszenty bíborossal* című könyvéből.

„Az idő az Isten kezében van, és az idő az igazság szövetségese.”

Mindszenty József

Emlékezés Mindszenty (Pehm) Józsefre, a zalaegerszegi lelkipásztorra

Mindszenty József, a 20. századi magyar egyháztörténelem legkiemelkedőbb alakja, 25 éven át volt városunk plébánosa, itt gyakorolhatta legteljesebben lelkipásztori szolgálatát. Személyiségének képe itteni működésének ismeretében teljes. Plébániánk idősebb hívei, akiket személyes emlék fűz Mindszenty (Pehm) Józsefhez, még ma is őrzik szívükben a rendkívüli plébános tiszteletteljes, hiteles alakját. Beszámolójuk alapján bepillantást nyerhetünk világhírű főpapunk itteni lelkipásztori tevékenységébe, melyről még az emlékirataiból is csak töredékeket tudhatunk meg.

Farkas Béláné, Hevesi Zsófia, nyugdíjas tanítónő, az egykori Notre Dame Zárda iskolájának növendéke volt.

Milyen szerepe volt Mindszenty (Pehm) Józsefnek a zalaegerszegi Notre Dame Zárda alapításában?

– Pehm (Mindszenty József) apátplébános, Zalaegerszeg város és a vármegye vezetőivel egyetértésben hívta meg városunkba Törökbálintról a Notre Dame nővéreket, hogy a zalai leánynevelést, a tanítónőképzést megalapozzák, emeljék a város hitéletét. Mahl M. Auguszt, a Rend főnöknője, a meghívást a nővérekkel együtt elfogadta. Pehm József apát úr fáradhatatlanul és eréllyel irányította a tervezést, és részt vett az építkezés ellenőrzésében. A Rendház és az iskola közel másfél év alatt felépült, 1929. október 6-án volt a felszentelés.

Diákszemmel milyennek látta az apát urat?

– 1930. szeptemberében, a IV. polgárban kerültem a zárdába, mégpedig azzal a céllal, hogy biztosabb legyen a felvételem a Tanítóképzőbe. A képző évei alatt gyakran találkoztunk Pehm apát úrral, hiszen ő néhány évig az elemi iskola igazgatója volt. Látogatta a hittanórákat, ünnepi beszédeket tartott az iskolai megemlékezéseken, a Mária Kongregáció és a Szívárdá avatások szertartásait végezte, később részt vett a tanítóképzősök képesítővizsgáin is. Ünnepi beszédei alkalmával mindig kihangsúlyozta a keresztény nő erkölcsi feladatait a családban és a társadalomban; a vallás és a hazaszeretet egységét. Példaképpül állította elének az Árpád-házi női szenteket, utalt a magyar történelem kiemelkedő nőalakjaira is, mint pl. Kanizsai Dorottya, Zrínyi Ilona. „Aki múltját nem értékeli, az nem érdemli meg a jövőjét sem.” – hangoztatta. Több irányban is tapasztaltuk, hogy Pehm József apátplébános minden egyházi, világi munkájába egész lelkiségét beleadta. Híveitől is ezt az odaadást igényelte minden cselekedetükben. Ezt az elvárást mindenki nem tudta teljesíteni, és ezzel ellentétbe került az apát úr nézeteivel.

Emlékként őrzöm, hogy Pehm József időnként megtszította látogatásával otthonunkat. Édesanyám, mint

hét gyermeket nevelő szülő, az apát úr által kiemelt megbecsülésben részesült. Ennek bizonyítéka volt a sokgyermekes anyák kitüntetése a Mária Magdolna Plébánia részéről, melyet édesanyám is kapott. Az apát úr is nagycsaládból származott és a mélyen hívő, több gyermekes család volt az eszménye. Az idősebb zalaegerszegi lakosok emlékeznek arra, hogy Pehm apát úr karácsony előtt személyesen meglátogatta az özvegyen maradt, több gyermekes anyákat, érdeklődött sorsuk felől.

Kondorosi Ferencné, Markovits Erzsébet, a Notre Dame Zárda növendéke volt 13 éven át. Sok kedves emléke maradt a diák évekről, de ezek közül is kiemelkedik a Mária Kongregáció, melynek egyben ifjúsági vezetője is volt.

Hogyan zajlottak a kongreganista ünnepek?

– Legszebb napunk az egyik legnagyobb Mária-ünnep volt: december 8., a Szűzanya Szeplőtelen Fogantatása. A zárdista lányok nagy eseményre, a kongreganisták avatására készültek. Ezt a lélekemelő szertartást minden évben Pehm József prelátus úr tartotta. Nagy izgalommal vártuk érkezését. Az első sorokban meghatott fehér matrózzruhás lányok foglaltak helyet. Megszólint az orgona, felcsendült egy kedves Mária ének. A maga egyszerűségében, ugyanakkor méltóságában bevonult Zalaegerszeg plébánosa, a prelátus úr. Az oltárnál a lányok nevében én köszönhettem. A szertartás csodálatos volt. Szárnyaló szentbeszéd Máriáról, fogadalomtétel, majd a fehér blúzokra kékszalagos Szűzanya-érem került, végül felcsendült a kongreganista induló. A prelátus úr elment, de szelleme, varázslatos egyénisége itt maradt.

Milyennek ismerte, mint lelkipásztort?

– A hittanvizsgákon is mindig a vendégünk volt. Amikor a tanterembe lépett, szinte megállt a levegő. Tartottunk tőle, mert szigorú volt, de jóságos is. Kiváló szónoki tehetséggel rendelkezett, rendkívül szuggesztív személyiség volt. Szentbeszédeit biztos senki sem unta, nem tartotta

(Folytatás a 4. oldalon! ➤)

(Folytatás a 3. oldalról! ◀)

hosszúnak. Hallgatóit valósággal lenyűgözte, magával ragadta. Hívei többségét személyesen ismerte, beszélgetett velük, s ha kellett, segített. Minden bizonnyal rendkívüli ember volt.

Varga Lajosné Varga Alíz édesanyja, Varga Józsefné révén, Pehm apát úr karitatív tevékenységére emlékezik.

– Édesanyám a Szociális Missziótársulat nővéreivel együtt vett részt a fogházmisszióban. Én is gyakran vele tartottam. A fogház kápolnájában tartandó szentmisék időpontját a plébánia szervezte meg, a rabok megjelenését a szentmisén a misszió kültagjai szorgalmazták. A kápolnában karácsonykor ünnepélyt tartottak, ajándécsomagokról gondoskodtak. Esetenként elkísérték az elítélt látogatására érkező feleséget, gyermekeket a börtönig. Tájékoztattak a raboktól az otthon lévő családtagok életkörülményeiről, a családtámogatás érdekében felvették a kapcsolatot az elítélt lakhelyének plébánosával. Megtörtént, hogy bűneset miatt előzetesen letartóztatott nő kénytelen volt a börtönbe magával hozni 1-2 éves gyermekét, a kicsi elhelyezéséről az utcaapostolok gondoskodtak.

Kik voltak az „utcaapostolok” és mi volt a feladatuk?

– Az utcaapostoloknak a missziós kültagokat nevezték, akik a plébános megbízásából, önkéntes vállalás alapján felkutatták a rászoruló családokat. A keresettel rendelkező, tehetősebb családoknál gyűjtöttek adományokat a város szegényeinek, a nélkülözőknek. Adományokból gondoskodtak a környékbeli kápolnák, útszéli keresztek rendbentartásáról is. A Szociális Missziótársulat nővérei és a kültagok, az utcaapostolok, a missziós gyűléseken havonta beszámoltak Pehm József apátúrnak az elvégzett tevékenységekről, ekkor terjesztették fel javaslatukat is. Hittel vallották Krisztus szavait: „*Amit egynek cselekedtek a legkisebbek közül, nekem cselekszitek.*”

Dr. Marx Gyuláné, dr. Baján Mária családja az orvos édesapa, dr. Baján György által került jó barátságba Pehm Józseffel.

Milyen személyes képet őriz Pehm Józsefről?

– Elsősorban talán azt említeném meg, hogy nagyon jó szervező volt, a legapróbb dolgokra is kiterjedt figyelve.

Az egyházközségi képviselőtestület, a Mária Kongregáció tagjaiból válogatta ki azokat a megbízható asszonyokat, akik az előbb említett missziós kültagok, az ún. „*utcaapostolok*” lettek. Fel volt osztva a város, utcáik voltak az utcaapostoloknak. Ahol anyagi gond vagy betegség volt, azonnal jelezték a plébánosnak. Pehm József meglátogatta, vagy segítségéről biztosította a rászorulókat. Rendszeresen végzett családlátogatásokat. Egy alkalommal hozzánk akkor tért be, amikor épp édesapámnak mondtam fel a hittanleckét a másnapi hittanvizsgára. A 12 éves Jézus történeténél tartottam, így az apát úr megkérdezte tőlem, mit mondott Mária, amikor a fiát kereste. Hosszasan gondolkodtam, majd zavaromban azt feleltem: – Jézus, Mária, hol van ez a gyerek?

Jó memóriája volt, ezentúl minden hittanvizsgán feltette nekem ugyanezt a kérdést. Arra is emlékszem, hogy advent idején ő honosította meg a városban a „Szállást keres a Szent Család” szép hagyományát. Volt egy Szent Család kép, melyet karácsonyig házról-házra vittek a családok.

Évente több mint 30 szegény sorsú, vidéki diákok taníttatott a gimnáziumban, kiknek ellátására családokat kért fel. Szüleim is vállaltak „*napokat evő diákok*”, akiknek ebédet és vacsorát adtak. Hozzánk mindig péntekre osztotta be őket, mert biztos volt benne, hogy édesanyám pénteken nem főz húsételt. Közülük kettővel most is baráti kapcsolatot tartunk.

Találkozott-e Mindszenty Józseffel, miután püspökké, illetve bíborossá nevezték ki?

– Számomra örök emlék marad utolsó találkozásaink egyike, mely Szombathelyen történt. Mindszenty József, mint bíboros szentelte újra az 1945-ben lebombázott, majd később helyreállított szombathelyi székesegyházat. Az ünnepség után meglátott minket a tömegben. Odajött, kezét fogott a szüleimmel, minket, gyerekeket megsimogatott, majd úgy ment be a gimnázium épületébe.

Dr. Jász Lajosné Iliás Margit, nyugdíjas pedagógus, szintén a Notre Dame iskola növendéke volt, de nemcsak az iskolából, hanem a családon keresztül is ismerte Pehm apát urat. Édesapja, Iliás Sándor, Szécsiszigeten volt kántortanító.

Emlékei nyomán milyen jellemvonásokat emelne ki Mindszenty (Pehm) József papi személyiségéből?

– Pehm József, mint a plébánia apátura, később prelátus, a legnagyobb fegyelmet tartotta a plébánia életében. A templomi szertartások alatt is megkövetelte a rendet: az együtténeklést, a „*térdre borulást Isten előtt*”. Az Oltáriszentség tisztelete külsőleg is megnyilvánult. Ha beteghez vitte a Szent Útravalót, mindig fehér karingben, stórával ment a Kossuth utcán, előtte ministráns ment, aki csengetett. A járókelőknek le kellett térdelni, ha katolikusok voltak. Általában a város kevésbé hívői ezt nem értették meg. Volt, aki közeledtére besietett a boltba és becsukta az ajtót, volt, aki ezért kinevette. A nagyszombati és az Úrnapi körmeneteket is nagy pompában tartotta.

(Folytatás az 5. oldalon! ▶)

(Folytatás a 4. oldalról! ◀)

Városszerte ismert volt Mindszenty (Pehm) József Szűzanya-tisztelete. Gyakran hallottam szentbeszédeiben az Istenanyaság méltósága mellett a Regnum Marianum, Mária országa vagyunk, a Magyarok Nagyasszonya eszmevilágáról, de ugyanígy a szentekről is. 1939-40 körüli években állíttatta fel a Mária Magdolna Plébánia-templomban Lisieux-i Szent Teréz aranyozott, barokk stílusú szobrát.

Mennyire vett részt a város közéletében?

– A város katolikus egyesületeinek életében vezető, összehangoló szerepe volt. A plébánia keretein belül működött: a Leánykongregáció, a Hölgykongregáció, a Katolikus Férfi Liga főleg értelmiségi tagokkal, a Katolikus Legényegylet, mely az iparos ifjakat foglalta magába és a Szent Zita Leánytársulat, mint a háztartási alkalmazottak, cseléd lányok egyesülete. A már említett Szociális Missziótársulat nővérei és a kültagok a börtönmissziót, a szegény családok szociális segélyezését látták el.

Az apát úr a biztos anyagi körülmények között élő iparosoktól, nagygazdáktól, a tehetős polgároktól kérte és elvárta az adományozást az egyházi építkezésekhez, a szociális segélyezésekhez. Maga választotta ki az egyesületek vezetőségét, velük a társadalmi életben is kapcsolatot tartott, otthonukban meglátogatta őket, részt vett családi ünnepeiken, pl. névnap, esküvői vacsorán. Magatartása ilyen alkalmakkor is udvarias, távolságtartó volt. Bekapcsolódott a beszélgetésekbe, részt vett a vacsorán, de minden ételben-italban mértéktartást

"Az idő az igazság szövetségese", mondta szentbeszédében Mindszenty bíboros. Igazságtalan elítélése óta 57 esztendő telt el, 16 éve rehabilitálták, de még napjainkban sem ragyog a teljes igazság fényében a múlt században rágalomokkal eltorzított igazi arca. A ma is élő zalaegerszegi hívei azonban látták ezt az arcot, látták segítséget kérő és adakozó kezét, figyelmességét, a jó pásztor végsőig kitartó hűségét. Köszönjük, hogy megosztották velünk személyes élményeiket!

Összeállította: Kocsis Zsuzsanna

tanúsított, este legkésőbb 11 órakor udvariasan elköszönt. Szület idején vagy hegyi kápolnák búcsúján is be-betért egy-egy család hajlékába köszöntésre, rövid időt töltött ott.

Andor Imréné Vizsy Sarolta nagyapja, Vizsy György középirtokos gazdálkodó hívta fel figyelmét a fiatal plébánosnak a második templom építésének lehetőségére.

– A korabeli lapok is megemléstettek, hogy nagyapám felkereste Pehm József prelátest, és elmondta, hogy az olai városrészben egyre jobban letelepedő keresztény katolikusok részére szükség lenne templomra. A hely is adott, hisz kiürült a huszárlovarda. Pehm prelátest azt válaszolta: „*En is így gondolom György bátyám, csak induló tőkére lenne szükség.*” Nagyapám ekkor több nagyobb értékű és nagyságú földjét adta el, mely az induló tőkét biztosította, így kezdődhetett el az építkezés. Természetesen ezután sorra csatlakoztak az adakozók, az egész város összefogott, pedig abban az időben nem kismértékű volt a szegénység.

Andor Imre édesapja, Andor Béla, a Zalaegerszegi Ipartestület szabó szakosztályának vezetője volt.

– Édesapám szabósága a Mária Magdolna Plébánia-templommal szemben helyezkedett el, mintegy húsz segédet alkalmazott. Pehm József rendszeres és állandó kuncsaft volt. Fekete galléros reverendája mindig vasalt és kényesen tiszta volt. Minden hétfőgőn bejött édesapám boltjába, első kérdése szinte mindig így hangzott: „*Az inasok, segédek voltak templomban?*” Természetesen a lelki felkészültségen kívül a szociális kérdések is örök témát jelentettek. A tájékoztatást mindig jó szívvvel vette. „*Vannak emberi hibák, amelyeket elkövetnek jobbról is, balról is,* – vallotta városunk plébánosa – *történelmi és gazdasági szempontok érvényesülnek. Jó nép ez, csak ma is kísérti a gyengébbeket a szegénység és a pénzszerzés. Ha az ember törődik velük, hálásabbak, ragaszkodóbbak.*” Ez a rendkívüli bölcselkedés, azt hiszem, tovább örököltette szüleinknél a mélyen gyökerező hűséget Istenhez, a katolikus Egyházhoz. Családunk a nehéz időkben is kitartott értékrendje mellett, talán nem véletlen, hogy fiaink a papi hivatást választották, Isten szolgálói lettek.

1944. március elején napokig zajos volt a zalaegerszegi plébániahivatal környéke. Az egyik küldöttség a másikkal adta a kilincset, hogy szeretettel köszönthesse a veszprémi egyházmegye új püspökét, Mindszenty Józsefet. Ő fáradhatatlanul, szeretettel fogadta a küldöttségeket és az egyéneket, akik ajtaján kopogtattak. Csak ekkor látszott, hogy mennyien szerették, tisztelték ezt a kemény embert. 27 esztendő Zalaegerszegen, alkotások sorozata, 27 év lelkipásztori tevékenység, emberekkel való törődés mély nyomot hagyott a hívek lelkében. Zalaegerszeg fejlődésében óriásit tett.

Volt káplánjaink nyomában

Az Ünnepi Harangszó ezévi első számában interjúsorozatot indítottunk, melyben a közelmúltban Zalaegerszegen működő káplán atyákat kérdezzük hivatásukról, eddigi pályájukról. Emlékezzünk rájuk szeretettel, imádkozzunk közösen munkájuk sikeréért. Másodikként **Gaál Sándor** plébános urat kerestük fel Szombathelyen.

ÜH: Sándor atya, hogyan kezdődött a papi pályád?

GS: Az én hivatásom nem köthető egy személyhez, vagy egy meghatározott eseményhez, lassan, fokozatosan alakult ki. Szombathelyen érettségiztem a Rudas László Közgazdasági Szakközépiskolában, majd Zalaegerszegen végeztem a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán. Az ott töltött 4 év alatt érlelődött meg bennem az elhatározás, s két hónappal a diploma átvétele után Győrben, a Hittudományi Főiskolán megkezdtem a tanulmányokat. Heten végeztünk az akkori évfolyamon, s máig évente tartunk találkozót, hála Istennek valamennyien megvagyunk.

ÜH: Újmisés papként kerültél újra Zalaegerszetre?

GS: Igen, 1993-ban Zalaegerszegen debütáltam. Plébánosom Szabó Gyula atya volt, akit az utolsó egerszegi évben már Stróber László apát úr követett. 1999-ben Kőszegre helyeztek, s két évig ott voltam

káplán, majd egy hirtelen megüresedett plébánia Nárai község következett, ott kaptam az első önálló megbízást. Ezt követte az utolsó áthelyezés. 2003-ban az új Szombathely – Oladi plébániára kerültem.

ÜH: Melyik megbízás volt számodra a legkedvesebb?

GS: Mindegyik másként volt kedves. Azt szoktam mondani, hogy ha az ember egy forró nyári napon kirándulni megy, legszívesebben egy korsó jéghideg sört fogyaszt el utána, míg egy téli hógolyózás után egy csésze meleg kakaó esik jól. Ahogy a sört sem lehet összevetni a kakaóval, úgy ezek az évek sem hasonlíthatók egymáshoz. Elmondhatom, hogy az emberek mindenütt nagyon kedvesen fogadtak, s mindenhova szép emlékek fűznek. Zalaegerszeggel is élő maradt a kapcsolat, régi házaspárunk és a mostani között éppen jelenleg szervezzük a találkozót és a kapcsolatfelvételt.

ÜH: Milyen a közösségi élet az egyházközségben?

GS: Kicsit különbözik az egerszegitől, mert Szombathelyen működik az egyházmegyei kollégium, itt a Premontrei Gimnázium és a szaléziek is

foglalkoznak a középiskolás diákokkal, így ők inkább oda kötődnek. Nálam felnőtt házaspár közösség működik, van Caritas-csoport, Rózsafüzér Társulat. A hitoktatást már óvodás korban kezdjük, s nagyon jó a szomszédos általános iskolával is a kapcsolatunk. Néha egy-egy rendezvényre átjönnek a templomba, s néha mi is igénybe vehetjük az iskola termet, ha olyan eseményt rendezünk, amely kinövi a templomunk kereteit.

ÜH: Nem nehéz egy lakótelepi közösség megszervezése?

GS: Úgy látom, hogy a lakótelepre költözők elvesztik a korábbi gyökereiket, s még az egy lépcsőházban lakók sem ismerik egymást. Eltelik némi idő, mire idetalálnak a templomba. Mégis azt mondhatom, 600-700 lélek rendszeresen részt vesz a szentmiséken.

Három templomunk van. Székhely a 2002-ben felszentelt oladi Plébániatemplom, mely a Fatimai Szűz tiszteletére és Batthyány-Strattmann László emlékére épült. Emellett a Szentháromság templom és a Szent

Kereszt templom tartozik hozzánk.

Új egyházközség lévén, most kell megeremtenünk a hagyományainkat.

ÜH: Egyedül látod el a lelkipásztori munkát?

GS: Egy főállású hitoktató segítségével van, az alkalmi lelkes civil segítséget leszámítva. A plébánossal szemben azt az elvárást tapasztalom, hogy mindenhez kell értsen: legyen jó lelki ember, tudjon minden korosztállyal értően foglalkozni, templomot építeni, műemléket restaurálni, és így tovább. Nekem meggyőződésem, hogy a jó plébános kiváló közösség-szervező, s akkor megtalálja azokat a segítőköt, akik a különböző munkaterületeken segíthetnek neki.

ÜH: És Gaál Sándor mivel foglalkozik legszívesebben a szabad idejében?

GS: Igyekszik feltöltődni, hiszen mi is emberek vagyunk, s még egy jó akkumulátornak is szüksége van néha töltésre. Ha lehetőségem van egy-két hétköznapi elszakadni, akkor leginkább valamely papi lelkigyakorlatra nevezek be. Áldozatkész paptársaim ilyenkor helyettesítenek egy-egy napon.

Vasár- és ünnepnapon azonban nem lehet hiányozni.

ÜH: Köszönjük szépen a beszélgetést. Eredményes lelkipásztori munkához kérjük Isten segítségét.

GS: Köszönöm, s szeretettel köszöntöm az Ünnepi Harangszó olvasóit. Örömmel jegyzem meg, hogy a mi plébániánkon is készül kiadvány, a „Magvető” első száma.

Lejegyezte: Marx Gyula

Az Isten szeretet

XIV. Benedek pápa Deus caritas est enciklikája

A szeretet kötelességének a parancsa nem nevezhető újkeletűnek a keresztény egyház történetében, sőt visszanyúl az ószövetségi időkre, hiszen a választott nép törvényei között megtalálhatjuk az Istenszeretet alaptörvényét éppúgy, mint a felebaráti szeretet parancsát. Jézus aztán a kettőt összekapcsolja, és főparancsként állítja elénk, nem csoda hát, hogy azután János és Pál apostoloktól kezdve, Augustinuson át a XX. századi pápákig igen sokan foglalkoztak írásaikban a szeretet és a szeretetszolgálat, mint keresztényi kötelesség kiemelkedő fontosságával. Éppen fontossága miatt azonban a szeretetről szólni minden időben aktuális, 2006-ban is, amikor XVI. Benedek pápa ezt választotta első enciklikája témájául.

Legelőször is a pápa szükségesnek látta a fogalmak tisztázását, ezért mindjárt az enciklika kezdetén megmagyarázza, miben különbözik és miben hasonlít a bibliai szeretet-fogalom a szó többi, a hétköznapi életben olyan sokat használt értelméhez. Aztán egy hosszú elméleti fejtegetésben világít rá, mennyire összekapcsolódik egymással az isten- és a felebaráti szeretet, hogy egyik sem létezhet a másik nélkül. Az a mi nagy szerencsénk, mondja, hogy Isten előbb szeretett minket, ezért az ő szeretetéhez, mint kimeríthetetlen forráshoz mindig visszanyúlhatunk, hogy abból merítsünk erőt a saját szeretetkötelességünk teljesítéséhez. Az is Isten szeretetével való töltekezés útján válhat csak lehetségessé, hogy valóban válogatás nélkül minden embert szeressünk, hiszen pusztán a szeretet érzelmi oldalára hagyatkozva ez lehetetlen – bizonyára mindenki színes példák tömkelegét tudja felhozni annak illusztrálására, hány és hány embert mennyire utál. Isten azonban már példát mutatott a válogatás nélküli szeretetre, amikor Jézusban minden egyes ember előtt újra megnyitotta az üdvösség útját. Jézus

Krisztus élete az önfeláldozó szeretet története, ami az Eucharisztia alapításában és a kereszten értünk vállalt szenvedésben csúcsosodik ki. Jézus átszúrt oldalának a képe minden keresztényt arra kell, hogy indítson, hogy az Oltáriszentségből erőt merítve igyekezzen maga is utánózni valahogyan ezt az isteni szeretetet.

Az egyház hármass feladataként a pápa az igehirdetés és a szentségek ünneplése mellett harmadikként a szeretetszolgálatot jelöli meg, ezzel, ennek szükségességével, illetve gyakorlati részével – hordozóival és feladataival – foglalkozik az enciklika második része. Itt sem újdonságról van szó, hiszen a szeretetszolgálat alapításától kezdve az egyház lényegi eleme volt, és mindig annak kell maradnia. „*Nincs olyan igazságos államrend, ami fölöslegessé tehetné a szeretet szolgálatát. ... Vigasztalásra és segítségre szoruló szenvedés mindig lesz. Magányosság mindig lesz. Olyan anyagi szükséghelyzetek is mindig adódnak, melyekben a megélt felebaráti szeretet segítségére van szükség*” – írja Benedek pápa.

Az Egyház soha, de soha nem feledkezhet meg a szeretet rárótt feladatának a teljesítéséről, hiszen azt Krisztus szavaiból tudjuk, hogy az utolsó ítéletkor, amikor mindenkit saját viselt dolgai szerint értékelnek, az egyedüli mérce a szeretet lesz. És ha valaki semmi mást nem csinál egész életében, csak vizet ad a szomjazóknak, kenyeret az éhezőknek, és meglátogatja a betegeket és a foglyokat, az megtalálta a mennybe jutás kulcsát.

Ezért fontos a szeretetről annyit beszélni, de még ennél is fontosabb, hogy tettekre váltsuk, hogy megéljük a szeretetet, ahogyan azt annyi szent tette előttünk. Róluk a pápa is megemlékezik az enciklikában, néhányat kiemelve, és követendő példaként elénk állítva, közülük csak hadd említsem minden magyarázat nélkül Kalkuttai Teréz anyát.

Mindenki szeressen úgy, mint ők!

Marx Anna

HUMOR

A székely és a fia kint kaszálnak a réten. Tűz rájuk a nap, folyik róluk a veríték. Megszólal a fiú:

– Ez nem igazság édesapám, hogy mi itt kint a melegben kaszálunk s izzadunk, míg otthon anyám a húgommal a hús pincében ül s kötöget.

– Ne búsulj, fiam, – feleli az öreg – lesz ez másként is. Jön a tél, mi a jó hűvösben fenn a hegyen vágjuk a fát, de otthon anyádék a melegben kell kötögessenek.

Keressük azokat a Zalaegerszegen és környékén élő **görög katolikus testvéreket**, akik szeretnének részt venni görög katolikus szertartású liturgián.

Kérjük, jelentkezzenek telefonon vagy e-mail-ben.

Telefonszámok:

Szentgyörgyi Ákosné: (92) 313-839

Molnár Lajos: (30) 288-7356 napközben,
(92) 325-538 este

e-mail: evapaksa@zalaszam.hu

Nemzeti engesztelő imaév 2006.

Katolikus egyházunk nemzeti engesztelő imaévet hirdetett a 2006. évre. Ebben az esztendőben több, jeles évfordulót ünnepelünk: a nándorfehérvári győzelem 550., az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját.

„Csak Isten irgalma menthet meg minket” – hangsúlyozza a körlevél. Az engesztelés a keresztény élet állandó programja. Szinte mindennapos tapasztalatunk, hogy az emberek tudnak és szoktak is megsértődni, megharagudni, ha vét az egyik a másik ellen, és ki kell engesztelni egymást, bocsánatot kell kérni, elégtételt kell nyújtani, vagyis valami olyat kell tennie, ami legalább olyan kedves a sértett félnek, mint amennyire nem volt kedves számára a sértés, amit ellene elkövettünk.

Isten a végtelen jóság és szeretet, akinek mindent köszönhetünk és mégis hányszor válaszolunk erre hálátlansággal. Ő azonban nem hagy el bennünket, kegyelmével segít a visszatérésben. A kiengesztelés nem Istenben hoz létre változást, hanem bennünk, emberekben.

Oscar Wilde közismert elbeszélésével (Az önző óriás) lehet szemléltetni legjobban ezt a problémát. A bűn által olyan lesz az ember, mint az óriás kertje az elbeszélésben. Ebben a kertben kezdetben minden gyönyörűséges, szép és jó, de mindet magának akarta megtartani, mert önző óriás volt. Hiába kéredeztek be a gyerekek. Ezért az lett a büntetése, ami a bűne volt: jött a tavasz és a nyár, de az ő kertjében maradt a hó és a jég, amint a szíve is fagyos és dermedt volt a szeretetlenség által. Majd észre tért és az önző óriásból önzetlenné vált. A kert pedig megváltozott, tavaszi szépségben virultak a fák, nyíltak a virágok. Élete végén pedig megjelent egy gyermek, át volt lyukasztva az oldala, a szögek helye a kezén. És ezt mondta: Nekem is van egy kertem, és mivel életed második felében már önzetlenül helyt adtál a szívedben és kertedben az embereknek, én is helyt adok neked az én égi Kertemben.

Isten nem hagyja el a bűnös világot: „saját Fiát sem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta” (Szent Pál). Nem értették meg kezdetben még az apostolok sem, amikor Jézus bejelentette: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe és ott az Emberfia az ellenségi kezébe adatik, megcsúfolják, megölik, de harmadnapra feltámad” (Mk 9,32). A legközvetlenebb tanítványok

nem értették meg, hogy szeretett Mesterüknek miért kellett szenvednie és meghalnia. Jézus mint örök Főpap, aki elveszi, kiengeszteli a világ bűneit.

Az Istennel való kiengesztelődés művében nekünk is van feladatunk. Hogyan kell gyakorolnunk ezt az engesztelést?

1.) A gyakori szentgyónás által. A bűnbocsánat szentségében árad ránk a megbocsátás, Isten felemelő szeretete. A bűnbánatban eljutok annak felismerésére: „Bűnös ember vagyok és Jézus az én megváltóm” (Edison). Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és bánjuk meg bűneinket néha a gyónásainkkal kapcsolatban is. Hogyan végzem a szentgyónásomat? Hogyan becsülöm a bűnbánat szentségét?

2.) Engesztelő értéke van a szenvedéseknek is, de csak, ha Krisztussal hordozzuk ennek keresztjét és Krisztus lelkületével, valamint az ő erejével.

Tudatosabban fel kellene venni az önmeztagadás, a lemondások, a bűnt keresztjét, azért, hogy erőt merítsünk a küzdelemre, a helytállásra. Nyilvánvaló, hogy vannak olyan „keresztjeink”, amit nem önként vállaltunk. Azt szoktuk mondani, hogy az élet ácsolja a keresztet, a testi-lelki bajokat, a betegség, a csalódások, a kudarcok keresztjét. Fogadjuk el a szenvedést, mint keresztet és mint az engesztelés eszközt.

Gondoljunk arra is, hogy nemcsak nekünk van keresztünk, hanem másoknak is. És ez a gondolat szolgáljon a segítő és résztvevő szeretetre. Vegyük fel és hordozzuk nemcsak saját keresztünket, hanem mások keresztjét is. Az apostol szavára gondoljunk, aki arra buzdít „hogyan egymás terhére” hordozzátok, és a mi urunk Jézus szavaira: „Amit egynek tesztek az emberek közül, akár a legkisebbnek is, azt nekem tesztek” (Mt 25,40).

3.) Egyéni és közösségi imák. Ahol imák összegződnek, hitek tapadnak egymáshoz, ahol egybe hangolódva együtt „várják” az Urat, ott történik meg a csoda. Emlékezzünk Jézus szavaira: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok köztük”. Rendszeresen imádkozzunk, szívesen jöjjünk szentségimádásainkra, Istennek ajánlva önmagunkat, barátainkat, nemzetünket.

Stróber László
apát-plébános

Hiányos dosszié avagy széles látókör, féligazságokkal

Frei Tamás népszerű, Dosszié című műsorának egyik témája április 3-án az evolúció (fejlődésméлет) és az értelmes tervezés (egy magasabb Intelligencia egyenként alakította ki a fajokat) „hívei” között kialakult vita volt. Mivel a műsorban levont következtetések, úgy tűnik, hitünket is közelebből érintik, érdemes néhány gondolatot fűzni hozzá.

Mindjárt az elején kitűnt, hogy a műsor meglehetősen leegyszerűsíti a problémát egy teremtés = értelmes tervezés, evolúció = nincs Isten képletre. A riport aztán az USA-ban folytatódott, ahol bemutattak keresztény iskolákat (így általánosságban), ahol az oktatásból kizárták a fejlődésméletet, a Bibliára alapozva, és helyette az értelmes tervezést tanítják biológia órákon. Ezeket aztán szembe állította a fejlődésméletet védelmező komoly tudósok megnyilatkozásaival. Egyikük mindezt alátámasztandó bemutatott néhány fossziliát (megkövült ősmaradványt) is. Magyarországról is megszólaltatták egy képviselőjét az értelmes tervezés elméletének, anélkül, hogy a hovatartozásáról szó esett volna. Feltételezem, hogy egy krisnatudatú hívó az illető (borotvált fej, hátul egy hajtinccsel).

Mindezek után le lehet vonni a végkövetkeztetést: a hívó emberek vallásos rögeszméikhez ragaszkodó maradiak, élen a papokkal, az Egyházzal, akik szembe mennek a tudományos tényekkel.

Szó sem esett viszont arról, hogy manapság csak egyes protestáns felekezetek értelmezik fundamentalista módon (szó szerint) a bibliai teremtéstörténetet, amely vallási igazságokat tanít, és nem természettudományos ismereteket közöl. A műsorban bemutatott amerikai iskolák valószínűleg ilyen felekezethez tartoztak. Nem

szólaltattak meg senkit a Katolikus Egyház képviselői közül, sem itthon, sem külföldön. Így nem került megemlítésre az sem, hogy a Vatikán óva intett az értelmes tervezés melletti egyértelmű kiállástól a hitoktatásban. Valamint nem szólaltatott meg a műsor olyan komoly tudósokat sem, akik a fejlődésméлет helyett más magyarázatokat fogalmaztak meg a világ létrejöttével kapcsolatban, szintén komoly tudományos érvekkel alátámasztva (Pedig vannak ilyenek!) Az evolúció is csak egy munkahipotézis, amely addig áll fenn, amíg egy jobb fel nem váltja. És ez az elmélet több sebből vérzik.

És mit szólunk mindennek a vallási vetületéhez? Először is, Isten természetfeletti létező, tehát felette áll természetes világ törvényeinek és folyamatainak. Természettudományos eszközökkel létét sem cáfolni, sem bizonyítani nem lehet. Ha egy ilyen elmélet képviselője efféle következtetéseket von le, akkor túllépte tudománya hatáskörét. Hogy érthetőbb legyen, vegyünk egy hétköznapi példát. Egy embernek el kell végeznie egy feladatot. Több lehetősége is van, hogy miként oldja meg. Attól, hogy az egyik megoldást, illetve eszközt választja, nem a másikat, még senki sem vonja kétségbe a létezését. A világ keletkezésének hogyanját tehát bátran kutassák a természettudósok. Mindez nem változtat szilárd hitünkön abban, hogy nem a véletlen hozott létre bennünket, és töröl majd le egykor a térképről, hanem Istentől jövünk, és Istenhez tartunk, akinek terve van velünk, és célt adott az életünknek.

Páter

Jó volt olvasni:

Dienes Valéria:

Világnak Királyné Asszonya...

(Dallam: Bárdos Lajos)

Világnak Királyné Asszonya
költözzél lelkünkbe, Szűzanya,
oldozd meg szívünkön bűneink láncát,
szüntesd a gyűlölet sátáni táncát.

Mária Nagyasszony,
Magyarok Anyja,
Világnak hatalmas Királynéja!

Bűneink éjjelén el ne hagyj,
Esengve várunk, mert tiszta vagy!
Bűnbánat ostoroz, kerget tehozzád,
Ne sírjon érettünk szép könnyes orcád,
Mária Nagyasszony,
Magyarok Anyja,
Világnak hatalmas Királynéja!

Vezeklő szívünket meg ne vesd,
Jézushoz bennünket elvezess,

Szent kezed fogja meg roskadó vállunk,
Míg Fiad Szívében hazatalálunk.
Mária Nagyasszony,
Magyarok Anyja,
Világnak hatalmas Királynéja!

„Mária Mennyei Királynője” című misztériumjátékát Dienes Valéria filozófus, tudós író 1998-ban mutatta be – több száz szereplővel – a Zeneakadémián, Budapesten. A zenei kíséretet, énekári számokat Bárdos Lajos szerezte, illetve állította össze. A fenti dal is ebben a misztériumjátékban hangzik el, melynek egyes részleteit – mint zárдай növendékek – 1947 ádvéntjében, a tornateremben előadtuk. A felejthetetlen, szép dalt időnként elénekeljük a kálváriai szentségimádás után. Átérezzük soraiiban a bűnbánat, a szenvedés, az engesztelés imádságos lelkületét. A versszakok ismétlődő sorai: a bűnbánó lelké esdeklése Magyarok Nagyasszonyához, az engesztelés lelki feladatai napjainkban is aktuálisak. A „gyűlölködő világban” csak Máriával találunk vissza Jézushoz.

Dr. Jász Lajosné

Három levél ugyanarról... IMATÁBOR-2006

**Kedves Fiatalok,
akik 2001 óta voltatok már imatáborban!**

Örömmel újságolom Nektek, hogy idén, július 17-22-ig Salomváron lesz az Imatábor. A csoportvezetőkkel, segítőkkel együtt szeretettel várlak Benneteket! Az évek során, akik „kiöregedtetek” a táborból, segítőkkel léptetek elő. Idén tovább bővítjük a lehetőségeket, s a tábor mellett elindul az „Imatábor haladóknak”. (korral haladóknak... ☺)
A kis csapat és a tábor programja természetesen számos ponton találkozik majd!
Levélben mindnyájatokat megkereslek, érdeklődni, jelentkezni nálam lehet. (06/30/2710-258)

Szeretettel: *Perényi Judit*
táborvezető

**Kedves Fiatalok,
akik már hallottatok az Imatáborról, de még nem vettetek részt benne!**

A júliusi salomvári Imatábor népes csapata szeretettel vár Benneteket! 9-16 éves fiatalok bármikor bekapcsolódhattok.

Az Imatábor szervezése a Mária Magdolna Plébánia közösségében folyik, de jönnek résztvevők más plébániákról, sőt környező falvakból, városokból is. Ha barátod hív, mesél a táborról, gyere, próbáld ki Te is! Biztosan nem ok nélkül jön Ő már évek óta közénk!
Bővebben pedig a plébánia honlapján is olvashatsz a táborról.

Szeretettel várunk: *Tímár Dániel*
csoportvezető, szervező

**Kedves Fiatalok,
akik még nem is hallottatok az Imatáborról!**

Szeretném Nektek bemutatni, ha már idáig eljutottatok az olvasásban, és nem rettentetek meg a főcímtől! Hiszen kérdezhetnéd:

„Imatábor?– Egy tábor, ahol csak imádkoznak?! Szerinted, ez jól hangzik?”

Biztos várod, hogy megcáfolom:

„Dehogyan imádkozunk folyton! Csak a neve ez...”

Pedig nem cáfolhatom. Nem csak a neve ez. Ez lenne a lényege... Az imádságban együtt vagy Istennel. Amikor szólsz Hozzá, kis közösségben beszélgetek Róla, a szentmisén találkozol Vele. S jelen van a szabadidőben, amikor gyönyörű kézműves dolgokat készítesz, amikor focizol vagy métázol, amikor a strandon fürdesz, amikor kirándulsz vagy akadályversenyen veszel részt. Amikor Isten jelenlétében élsz, az szüntelen imádság - nem?

Szerinted ez nem hangzik jól?

Ha elbizonytalanodtál, gyere el és próbáld ki Te is!

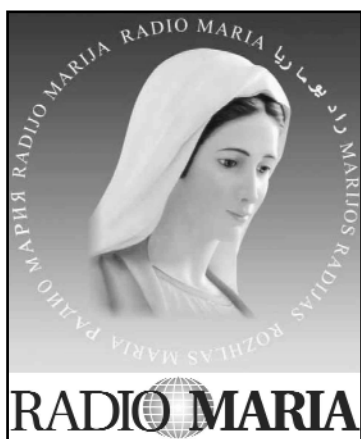
Én az öcsémrel 9 éves korom óta részt veszek a táborokon. Jó. Egy lányról mondhatod, hogy szentfázék, de az öcsémről?! – hatókrös szekérrel se lehetne elvontatni, ha nem érezné jól magát...

Vannak közös programok és csoportosak, ahol a csoportvezetők jó fej középiskolás, főiskolás fiúk és lányok. A lelki részek és a szabadidős programok váltják egymást, és nem érsz rá unatkozni. A lelki programokat egy atya vezeti, aki végig velünk van a táborban.

A táborvezetőnél jelentkezhetsz, tőle bármit megtudhatsz – ld. első levél.

Szóval? Találkozunk?

Addig is, sziasztok! *Farkas Alíz*
táborozó

A mi rádióink, Mária Rádió az imádkozás és a tanúságtétel rádiója

Grósz András, a budaörsi egyházközség tagjának riportja
Dr. Szabó Tamással a Mária Rádióról

1. Mi a célja a nemrég létrejött katolikus adónak (Mária Rádió)?

A Mária Rádió, amely az FM 94,2 frekvencián ad, missziós rádió. Missziója az, hogy Jézus Krisztust megismertesse az emberekkel. Nemzedékeknek nem volt módja megismerni a kereszténység lényegét hazánkban. Amit megismertek az egy olyan torz kép a kereszténységről, amit Krisztus ellenségei alakítottak ki. Csak ezzel találkozhattak. Nem volt alkalmuk Istennel találkozni. A Mária Rádió arról tesz tanúságot, hogy Isten országa közöttünk van.

Az az, hogy Jézus Krisztust megismertesse az emberekkel. Nemzedékeknek nem volt módja megismerni a kereszténység lényegét hazánkban. Amit megismertek az egy olyan torz kép a kereszténységről, amit Krisztus ellenségei alakítottak ki. Csak ezzel találkozhattak. Nem volt alkalmuk Istennel találkozni. A Mária Rádió arról tesz tanúságot, hogy Isten országa közöttünk van.

2. Kiket kíván elsősorban megszólítani?

Istenre mindenkinek szüksége van. A Mária Rádió imádkozik, az adásokban az emberek életükkel tesznek tanúbizonyságot arról, hogy Krisztus él és hatása éppen olyan erős, mint az evangéliumi időkben. A Mária Rádió nem korlátozza önmagát, hogy kikhez akar szólni és kikhez nem. Mária segítségével Krisztust szeretné megmutatni, így küldetése mindenkire szól.

3. Milyen műsorstruktúrát kíván hosszútávon kialakítani?

A Mária Rádió az imádkozás és a tanúságtétel rádiója. Naponta a teljes rózsafüzért imádkozzák a hallgatók, naponta elhangzik a zsoltár, naponta van szentmise, naponta olvassuk a Bibliát, külön az Ószövetséget és külön az Újszövetséget. Ugyanakkor a tanítás rádiója is. Most éppen a ferences Barsi Balázs és a verbita Gaál Jenő elmélkedéseit hallhatják a mai mindennapok kérdéseiről, s a keresztény válaszokról. Zenei műsorai is lélekemelőek.

4. Kikkel kíván együttműködni (média, személyek, nem hívők)?

A Vatikáni Zsinat 1964-ben az Egyházat úgy határozta meg, hogy az nem más, mint az Istent keresők és követők közössége. Azt is mondhatom, mi vagyunk az egyház. Ugyanígy a Mária Rádió a mi rádióink. A hallgatóké, a hívőké, a keresőké, az Istentől távol élőké, akiknek szíve éppúgy sóvárog a szép és az igaz iránt. A Mária Rádióban az imádkozást a hallgatók végzik és Ők készítik a műsorokat is. Ez a rádió a mi rádióink, a hívőké és nem hívőké, akik elindultak Isten

felé. Ezért a Mária Rádió mindenkivel együtt tud működni az evangélium, Krisztus örömhírének terjesztésében.

5. Kikkel dolgozik együtt a rádióban, milyen a munkatársakkal való együttműködés?

A Mária Rádió műsorigazgatója pap: *Szederkényi Károly esperes úr*, aki Farkasrét plébánosa is. Mindenki önkéntes a rádióban. Közös jellemzőjük, hogy missziós elkötelezettségük erős és életük központjában van. Minden munkatárs részt vett olyan kurzuson, amelyik az evangelizációval foglalkozik. Ilyen a Fülöp kurzus és ilyen a cursilló is. Minden munkatársnak erősen ajánljuk ezek valamelyikének elvégzését.

6. Fenyegeti-e a rádiót egy esetleges elszigetelődés veszélye (csak a keresztényeknek szól stb.)?

Ellenkezőleg. A Mária Rádió szélesre tárja a kaput a nem hívők, a kételkedők, a „maguk módján vallásosak” előtt. Akik nem mennek be a templomba, az autójukban és a konyhában, vagy munka közben figyelhetnek fel az örök igazságok mai üzenetére.

7. Milyen üzenetet fogalmazna meg lapunk olvasóinak?

Nincs, akinek ne lenne szüksége boldogságra. Nyissuk ki a szívünket és engedjük, hogy átjárja lelkünket Krisztus igazsága. Ha ezt megengedjük, Isten belülről, a lelkünkbelől elindít egy új élet felé bennünket. Ez nem egyszerre történik, hanem egy hosszú fokozatos változás lesz. Örömteli, békés időszak következhet. A Mária Rádió segíteni fog az első lépések megtételében.

8. Engedjen meg egy személyes kérdést: Egykori miniszterként és országgyűlési képviselőként hogyan vélekedik a keresztény politikus felelősségéről és feladatáról a mai közéletben?

A tisztesség, egymás megbecsülése és megértése, a partnerek elfogadása a keresztény szemlélet nélkül nem lehetséges. A nemzetnek pedig most arra van szüksége, hogy a legfontosabb kérdésekben az egymással versengő, vagy egymásnak feszülő erők közös megoldásokat alakítsanak ki. Nem folytatható a másik erkölcsi megsemmisítésének módszere, mert ez nem vezet sehova. Az együttműködés a győzelem. A kereszténység az ember, így a másik ember méltóságának elkötelezettje is. S ezért a jövőnek csak keresztény megoldása van.

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Isten szeretetének parancsai:

1. Uradat Istenedet imádd és csak neki szolgálj!

A parancsolatok tartalmának megismerése első áldozásra készülve, harmadik osztályban kezdődik. Tapasztalataim szerint vannak a parancsolatok között, amelyek egy tíz éves gyermek számára könnyebben, vagy nehezebben érthetők, értelmezhetők.

Az első parancsolatnak különös figyelmet szentelünk, mert ahogyan ezt megtartjuk, az dönti el, hogy milyen kapcsolatban vagyunk Istennel. Ahhoz azonban, hogy a kicsi gyermek megtartsa, meg kell értenie. Az első két évben valamennyire kialakult az imaélete, erre próbálunk építeni.

Mit jelent Istent imádni? Ahhoz, hogy erre igazán válaszolni tudjon, fontos, hogy beszéljünk arról, „imádok valakit“ mit jelent számára a mindennapi életben, hogy ezzel a szóval csak azt akarjuk elmondani, hogy rajongva szeretünk valakit (itt általában a szüleikről beszélnek).

Isten imádását könnyebben megértik, ha ettől a

gondolattól visszatérünk Isten végtelen szeretetéhez az ember iránt. A teremtet világra, benne az ember teremtésére. Bezárva azzal, hogy szüleinket is Isten szeretetének köszönhetjük.

Nem feledkezhetünk el arról sem, hogy Isten legnagyobb ajándéka Jézus Krisztus. Minél több gondolatot ébresztünk fel bennük Isten visszavonhatatlan szeretetéről, annál jobban megerősödik bennük az a tudat, hogy ezt a szeretetet viszonzni kell!

Ezután, ha visszakérdezzük, hogy mivel tudod viszonzni, hogy Isten így szeret téged, ők maguk fogalmazzák meg az első parancsolat lényegét.

„Istent én is nagyon-nagyon szeretem, minden nap imádkozom, hogy ezt bebizonyítsam és igyekszem mindig jót tenni, meg jó gyerek lenni. Szerintem ez jelenti, hogy imádom és szolgálom Istennek.“

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Nepomuki Szent János

„Van a katolikus vallásnak egy intézménye, amely annyira magasztos, annyira vigasztaló, hogy ez magában elég volna arra, hogy mindenütt elterjedjen a kerek földön, ahol csak szenvedő emberek vannak, akiknek egyéb is tud fájni, nemcsak az ütés és a harapás. EZ A GYÓNÁS. Nagy hiba volt Kálvin Jánostól, hogy ezt nem tartotta meg hívei számára. Nem ismerte az emberszíveket.“

Jókai Mór

A húsvéti ünnepeket követően nem véletlenül választottuk Nepomuki Szent Jánost a hónap szentjéül. Egy szent, akinek élete és vértanú halála a szentgyónáshoz kapcsolódik.

Jó volt látni, hogy a nagyböjtben, de különösen nagyhéten mennyi ember számára volt fontos, hogy elvégezze a szentgyónást is, ezáltal tiszta szívvel, tiszta lélekkel készüljön a legnagyobb keresztény ünnepre. Hosszú sorokban várakoztak templomunkban, minden alkalmat, minden lehetőséget kihasználva, még Húsvét napján is.

Nepomuki Szent János életének történetéből tudjuk, hogy kiváló lelkipásztor volt, szentbeszédei hatására a nép elárasztotta a gyóntatószékeket, aminek eredményeképpen virágzó lelki élet indult el Prágában. Mert János Csehország szülötte, de azok közé a szentek közé tartozik, akiket jól ismer a világ kereszténysége.

Életét a gyónási titok megtartásáért áldozta fel. Amikor IV. Károly halála után fia, Vencel került a trónra, ő is felfigyelt a rendkívül népszerű és szimpatikus János atyára. Meghívta, hogy ő vezesse a nagyböjti lelkigyakorlatot a királyi kápolnában. Ettől kezdve a királyné gyóntatója is ő lett, aki durva lelkű és modorú férje miatt sokat szenvedett.

Egy alkalommal a király arra kérte, majd kényszerítette a legszörnyűbb kínzásokkal János atyát, hogy mondja el mit gyónt a királyné. János atya hallgatott. A gyónási titok megőrzéséért az életét adta. A dühös király parancsára, a Moldva folyóba dobták 1393. május 16-án.

Nátrán Józsefné

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Tököli Flórencia, Bedő Zalán, Völgyi Veronika, Némethy Ármin, Horváth Anna, Horváth Sára, Pozvig Alexa, Szabó Brendon László, Dudás Barnabás, Kruncslav Levente, Németh Boglárka, Kiss-Király Anna, Oláh Klaudia, Albrecht Ábel Gábor, Farkas Laura Júlia, Horváth Hajnalka, Mrakovics Luca, Pete Dorina, Lakatos Lara Erzsébet, Drávecz Lili, Bonnyár Mátyás, Pergel Martin, Dus Alexa Dominika, Tóth Fanni, Szalai Dániel, Sipos Boglárka, Molnár Jázmin, Szabó Richárd, Nádasiné Nóra, Nagy Marcell, Farkas Zoltán, Farkas Márk, Fatér Veronika, Fatér László, Kóczfán Hanna, Csizmadia Simon Bónis

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Kiss László – Tulok Szabina, Dudás Zoltán – Kulcsár Judit, Kovács János – Czafit Andrea, Sebestyén Sándor – Horváth Ildikó, Elmaner György – Sziva Judit, Horváth Tamás – Kovács Anita, Herman László – Szücs Kornélia, Horváth Attila – Csalló Viktória

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Borsos István (1926), Makasics Istvánné sz. Boronyák Gizella (1932), Katona Ferenc (1920), Ambrus Zoltán István (1939), Szücs Ferenc (1923), Kara Sándorné sz. Fonyó Anna (1928), Smalekker István (1940), Kiss Imre (1951), Nagy Sándorné sz. Nagy Erzsébet (1942), Koncz Lajos (1928), Farkas Jenőné sz. Ávár Margit (1911), Pers Erzsébet (1943), Hegyi Kálmán (1937), Marton Terézia (1919), Udvarhelyi István János (1947), Biczó Károlyné sz. Miklós Anna (1922), Nagy Attila (1971), özv. Harcz Józsefné sz. Erdélyi Mária (1912), Dormán Alfonz (1930), Horváth Ferencné sz. Goldfinger Karolin (1909), Varga György Ferenc (1941), Kámán Ferenc (1937), Bohár Béláné sz. Bozzai Erzsébet (1952), Szabó István (1923), Millei Jenő (1933), Tompos Géza (1926), Kőszegi Vincéné sz. Pesádi Margit (1949), Schiffer Margit (1945), Újhegyi Etelka (1921), Vizkeleti Józsefné sz. Bali Mária (1924), Berghoffer Károlyné sz. Vörös Rózsa (1926), Kámán György (1940), Szigetvári István (1925), Groll Frigyes (1930), Herman Frigyes (1927), Kovács István (1932), Tóth László (1927), Horváth Ferencné sz. Luczya Mária (1932), Németh Gáborné sz. Huzián Anna (1927), Bertalan József (1941), Kiss Sándorné sz. Kása Rozália (1940), Rafael János (1930), Szabó Ferencné sz. Sebestyén Krisztina (1916), Horváth Péterné sz. Rosta Mária (1921), Szíjj Istvánné sz. Bali Mária (1939), Németh István Gábor (1931), Fitos Ferenc (1927)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A keresztény sajtó bemutatkozik

IgenHír

Rovatunkban sikerült eddig bemutatnunk a hazai katolikus sajtó főbb nyomtatott kiadványait. Mostani számunkban egy, a világhálón megjelenő „napilapot” ismertetünk be.

Nem véletlen a hasonlóság az Igen folyóirat (ld. Harangszó 2005/02), és az IgenHír portál neve között. Hiszen katolikus diáklap által meghirdetett újságíróképzés után vetődött fel a résztvevőkben az ötlet, hogy jó lenne egy fiataloknak szóló, keresztény szellemű, elsősorban nem politikával foglalkozó internetes napilapot létrehozni.

Küldetésnyilatkozatukban a következő olvasható: „A portál célja a 16-26 év közti korosztály megszólítása, és olyan információk hírül adása, melyek őket személyesen érintik.

Hol érdemes továbbtanulni? Hogyan lehet megnyerni egy külföldi ösztöndíjat? Milyen lehetőségek nyílnak friss diplomával? Hova érdemes szórakozni menni, milyen filmet érdemes megnézni? Milyen érdekes kiállítás nyílt? Hol lehet olcsón nyaralni? Milyen koncert lesz este, melyik könyvet érdemes elolvasni?

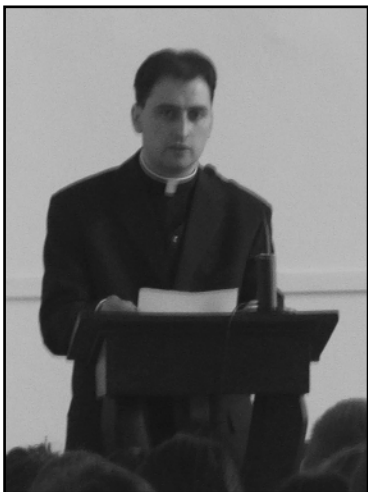
Az IgenHír célja, hogy ezekre a kérdésekre fiatalos, és ugyanakkor értékközpontú válaszokat adjon. Célunk, hogy a fiatalokról, illetve fiataloknak szóló híreket, információkat, kulturális érdekességeket egy helyen összegyűjtve olyan portált hozzunk létre, ahol minden fiatal megtalálja azt, amit keres.”

A fent olvasható kérdésekre öt rovatban keresik a szerkesztők a választ: belföld, külföld, kultúra, életmód, vélemény. A rovatokban található hírek nemcsak információátadásra szolgálnak, hanem sokuk gondolkoztatásra készlet. Ez a hírportál legjobb tulajdonsága. Sajnos a hírek és információk nagy része erőteljesen Budapest-centrikus. Reméljük a jövőben más egyetemi városokból is csatlakoznak majd a kezdeményezéshez, és akkor megszűnhet ez a probléma. A hírek mellett találhatunk még naponta frissülő koncertajánlót, és az internetes oldalokról már szinte elmaradhatatlan blogot, amely itt barNAPló névre hallgat.

Jó böngészést!

Összeállította: Timár Dani

Forrás: www.igenhir.hu

„DEVICTUS VINCIT“

Perger Gyula atya előadása a Mindszenty gimnáziumban

*„Ha a búzaszem el nem hal, egyedül marad, de ha elhal, bő termést hoz.“
(Jn 12,24)*

Ezzel az idézettel kezdte beszédét Perger Gyula atya, aki a nagyböjtben Mindszenty bíboros úr életszentségéről tartott előadást iskolánkban. A szombathelyi

Egyházmegyei Kollégium prefektusa beszélt a boldog emlékü főpap tanulmányairól, zalaegerszegi papi éveiről, veszprémi érseki munkájáról. Kiemelten szólt az '56-os forradalom és szabadságharc idején és az azutáni időszakban népéért való kiállásáról, arról, miként emelte fel szavát a kommunista diktatúra ellen. Köztudott, hogy az akkori kommunista vezetők egyházellenes politikájának legfőbb akadálya Mindszenty József volt, akit ellenszegülése miatt hosszú megaláztatások és szenvedések sora ért.

Gyula atya előadásában elhangzott, hogy a 27 évesen kinevezett zalaegerszegi lelkipásztor a jó pásztor szerepét töltötte be. *„Kitűnt a szeretetben: mint Jézus, ő is telve volt részvétellel az öregek, a betegek, szegények, gyermekek, sokgyermekes családok és a bebörtönzöttek iránt. A szegény, vidékről jött tanulók voltak legfőképpen szeretetének tanúi. Minden évben 35 nincstelen gimnazistáról gondoskodott, fizette tandíjukat, kiadásait. Ismerte és látogatta híveit, osztozott örömeikben, nehézségeikben egyaránt.“* Emlékirataiban *„Negyedszázad Zalaegerszegen“* címmel beszámol a kemény munkának és a hívő közösség áldozatának segítségével hamar elért sikerekről. Újjászervezte a hitéletet: vezette a Férfi Ligát és az Asszonyok Kongregációját, megépíttette az olai templomot, melyet ferences atyákra bízott, leánynevelő iskolát alapított, amit a Notre Dame nővérek vezetésére hagyott (később ez lett iskolánk, a mai Mindszenty József Gimnázium). Olyannyira összekovácsolta a híveket és törődött velük, hogy – elmondása szerint – *„alig van lélek, aki gyóntatószékemben feloldozást ne kért volna, alig van család, amelyet nem ismertem, alig van gyermek, akinek a szemébe bele ne tekintettem volna és alig van családi kereszt, amit nem igyekeztem volna enyhíteni“.* Fájt is neki, mikor kinevezése után el kellett hagynia a szeretett Egerszegét.

Ez a zalai lelkipásztorkodás készítette elő arra, hogy jó pásztor legyen az egész nemzetnek, hiszen 1944. március 3-án veszprémi püspökké, majd 1946. február 21-én bíborossá nevezte ki XII. Piusz pápa. A Szentatya a bíborosi kalap átadásakor mintegy jövődőlésszerűen mondta: *„A 32 újonnan kinevezett közül te leszel az első, akinek vállalnia kell a bíbor színnel jelzett vértanúságot.“*

Keresztútja akkor kezdődött, mikor 1948 karácsonyán – amit édesanyjával töltött – a politikai rendőrség rátört, majd letartóztatták. Saját maga írta le kínzásainak módját: nem engedték aludni, nem kapott megfelelő ételt, ütötték-verték, kábították, de mindezek ellenére sem tudták megtörni. Minden egyes vallatáson próbálták rávenni, hogy ismerjen be olyan tetteket, amelyeket el sem követett. Példát adott a kitartásra, és minden megaláztatást *„Istenért, Egyházért, hazáért“* vállalt. 1949. februárjában koholt vádak alapján életfogytiglani börtönre ítélték Magyarország hercegrímását. Börtönévei is az apostolkodás jegyében teltek. Egy nap sem telt el a rózsafüzér imádkozása nélkül. Később megengedték, hogy cellájában misézzen. Ezeket a szentmiséket ellenségeiért, a szenvedőkért, a hazájáért ajánlotta fel.

Az 1956. október 23-i forradalom számára is meghozta a szabadságot, és szabadítói az egész ország öröme, Budára vitték. Akkor sem késlekedett, személyes szózatban bízta népét a kitartásra. Ez a szabadság azonban sem hazánknak, sem a bíborosnak nem volt hosszú. A szabadságharcot levertek, és ismét a kommunisták rémuralma következett. Mindszenty bíboros megmenekült, de életét népétől elzárva kellett folytatnia. Megrendülten hallgattuk Perger atyától a következő történetet: Mielőtt a hercegrímás elhagyta volna az országot Hegyeshalomnál, kiszállt az autóból, megcsókolta a magyar földet és megáldotta Mária országát.

Lelkipásztori munkásságát külföldön folytatta tovább. Nagynevű bíborosokkal misézett, elismert politikusokkal beszélt, előadásokat tartott, VI. Pál pápával levelezett. Meglátása szerint népéért úgy tudott a legtöbbet tenni, ha mindvégig megtartja esztergomi érseki címét. Negatív megítélés töltötte el, mikor meghallotta, hogy a pápa ígérete ellenére mégis megüresedettnek nyilvánította az esztergomi érseki széket. Ezzel elérték céljukat a kommunisták, többé nem volt nekik „útban“ a bíboros. Ő mindezek ellenére továbbra is folytatta munkáját, de ereje fogyott.

1975. május 6-án, egy műtétet követően Bécsben hunyt el. Ideiglenesen Máriazellben temették el, majd épen maradt testét 1991-ben hozták haza végső nyughelyére.

Élete és munkássága végül gyümölcsöt hozott, hisz hazánk 1990-ben független állam lett. Igazzá vált az ismeretlen hívőtől még letartóztatása előtt kapott kis szentkép felirata: *„DEVICTUS VINCIT“*, azaz legyőzve győzött. Ez a kis kép vele volt legnehezebb óráiban, mindig a ruhája alatt rejtegette. E mondat erősítette reményében: ha őt le győzik is, Isten azonban győzelemre viszi mindazt, amiért ő küzdött, szenvedett.

Köszönjük Perger Gyula atyának előadását, melyben Mindszenty József életszentségét bemutatta nekünk.

Molnár János, Kovács József, Németh Csaba (12.b)

A kisfiú, aki ibolyát látott

A kisfiú hazafelé lépegetett az óvodából. Az utca fölött rigók röpdöstek át egyik kertből a másikba. A kertekből innen is, onnan is kesernyés füstszag érzett.

– Égetik a tavalyi lombot – állapította meg a kisfiú, ahogy kíváncsian ide is, oda is bekukkantott a kerítés résein.

„Zöldül már a fű. Szép zöld lesz újra minden.” – gondolta a kisfiú és megállt.

A zsendülő fű között, a kerítésen túl, alig karnyújtásnyira icipici kék szemű ibolya nézett szembe vele.

– Hát ezt hazaviszem édesanyámnak – határozta el a kisfiú, s már nyúlt is, hogy leszakítsa.

– Ne szakíts le, kisfiú! – szólalt meg az ibolya, olyan halkán, hogy csak a kisfiú hallhatta.

Erre valaki nagyokos azt mondaná, hogy az ibolya nem is tud beszélni. De én állítom, hogy tud beszélni. Tanúm rá a kisfiú, aki hallotta. És magam is számos történetben, mesében hallottam, olvastam, hogy a virágok beszélgettek. Még a tévében is láttam, hallottam, s éppen az ilyen ibolyát hallottam beszélni. A hóvirággal beszélgetett.

Csak hát tudni kell meg is hallani az ilyen finom hangokat. A kisfiú meghallotta.

– Miért ne szakítanálak le? – nyúlt be a kisfiú a rácsos lécek között.

– Mert még kicsi vagyok, ki sem nyíltam egészen. Különbösen is, lopni szégyen.

– Szégyen? – torpant meg a kisfiú.

– Egyenesen bűn.

– Egy ilyen kis virágot is?

– Azt is. Kicsit is szégyen. Kicsi bűn.

– Pedig nagyon szerettelek volna hazavinni édesanyámnak.

– Várd meg, amíg kinyílok egészen!

- Akkor nem lesz szégyen, nem lesz bűn?
- Nem, ha megkéred a bácsit.
- Melyik bácsit, azt a gereblyést ott, aki a tüzet rakja?
- Azt.
- Kérni nem bűn?
- Nem.
- Nem is szégyen?
- Nem is szégyen.
- Akkor jó, megvárom, amíg kinyílsz egészen.

Sikerül megtalálni a fűben elbújt ibolyákat?

– Köszönöm – mondta a kis ibolya a kisfiúnak –, de hogy ne menj üres kézzel, itt egy levelem, ezt vidd el édesanyádnak.

– Kösz – mondta a kisfiú. – Viszontlátásra!

De szedte is már a lábát szaporán, mert a beszélgetéssel eltelt az idő, s az édesanyja biztosan már várja a sarkon. Várta is.

– Hát te hol maradtál, kisfiam?

– Láttam neked egy ibolyát, de még nem nyílt ki egészen. Addig is ezt a levelet küldi szeretettel.

– Hát ez valóban ibolyalevél, köszönöm – mondta az édesanyja, s nemcsak kézen fogta, mint máskor, hanem egy picit ölbe is kapta az ő kisfiát, aki olyan kedves volt, hogy látott neki egy szál ibolyát.

Kányádi Sándor

Könyvajánló: C. S. Lewis: A ló és kis gazdája

Sokan láthattatok a mozikban a Narnia című filmet, mely C. S. Lewis „Az oroszlán, a boszorkány és a ruhászekrény” című regénye alapján készült. Olvasni hívlak benneteket, hogy képzeletetek színes képei által elevenedjen meg a folytatás! Ebben a regényben Shastát, a szolgaságból megszökött kisfiút kísérhetjük el kalandos útján, míg meg nem ismeri valódi hazáját, családját és saját magát is. Elkíséri őt Valaki, aki átsegíti minden veszélyen, irányt mutat, amikor eltéved, formálja napról-napra, hogy elérhesse célját. Shasta hazaérkezik, és felismeri, hogy a legnagyobb jó, ami vele történt, ennek a titokzatos Valakinek a megismerése volt.

Rejtvény

Keressétek ki a regény szereplőinek nevét a betűtáblából!

A	K	M	L	U	C	Y	E	H	B
S	A	F	R	B	O	E	C	W	R
L	L	O	Ú	S	R		O	I	E
A	A	R	A	V	I	S	R	N	E
N	Z	T	U	M	N	U	S	V	D

Összeállította: Háriné Mile Mónika

Május 13-án a kertvárosi templomban a szokásos 13-i **fatimai szentmise és szentségimádás** lesz. Az est házigazdája Németh Norbert, kőszegi káplán lesz. A szentmise **18 órakor** kezdődik.

Május 14-én a Petőfi iskola 4a és 4b osztálya, ill. a Dózsa iskola néhány diákja járul **első szentáldozáshoz** a plébániatemplomban a **11 órai** szentmisén.

Ugyanezen a napon szintén **11 órakor** a kertvárosi templomban a Liszt iskola 3a osztálya lesz **elsőáldozó**.

Május 20-án Bucsuszentlászlóra indulunk **gyalogos zárandoklat** keretében. Az indulás **8 órakor** lesz a Sportcsarnok elől. Bucsuszentlászlón fél 1 körül kezdődik az ünnepi szentmise, visszafelé vonattal jövünk.

Május 21-én a Liszt iskola 4a és 4b osztálya járul **első szentáldozáshoz** a plébániatemplomban a **11 órai** szentmisén.

Május 28-án részesülnek a **bérmálás** szentségében 8. osztályosaink. Délelőtt **11 órakor** a Nagytemplomban az Ady és a Dózsa iskolások, délután **4 órakor** a kertvárosi templomban pedig az Eötvös, Liszt és Petőfi iskolák tanulói bérmálkoznak.

Június 1-jén, elsőcsütörtökön papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk a plébániatemplomban 18¹⁵től.

Június 4-én a plébánia közösségeinek **szentségimádása** negyed 7-kor kezdődik.

Templomunk énekkara ugyanezen a napon **pünkösdi jótekonysági hangversenyt** ad este **8 órától** a Nagytemplomban. Az est bevételét a Mindszenty iskola javára ajánlják fel.

Június 5-én, hétfőn a **fél 10 órai** szentmisén szolgálatjuk ki közösségileg a **betegek szentségét**.

Június 13-án fatimai szentmise és szentségimádás lesz a kertvárosi templomban este **6 órától**.

Június 15-én, csütörtökön a megyésfőpásztor pappá szenteli plébániánk diakónusát, Mikolás Attilát. Az ünnepi szentmise **10 órakor** kezdődik, melyre autóbust indítunk. Bízgatjuk híveinket a **papszentelésen** való részvételre, hiszen egyházközségünk újból papot ad egyházmegyéinknek.

Június 17-én, szombaton mutatja be **első szentmiséjét** Mikolás Attila újmiséis atya. A plébániatemplomban **16 órakor** kezdődik az ünnepi szentmise. Várjuk híveinket a közös ünneplésre!

Június 25-én van a **kertvárosi templom búcsúnappja**. Az ünnepi programot következő számunkban olvashatják.

Június 25-én Jézus Szívének családja **szentségimádási** órára várja az imádkozni vágyókat **18 órakor** a Nagytemplomban.

Csiksomlyói Zárandoklatot szervez a Mindszenty Iskola a **pünkösdi búcsúra** 2006. május 31. és június 5. között

A zárandoklatra elsősorban a fiatalok jelentkezését várják, mivel az útból 40 km-t gyalogosan tesznek majd meg. Jelentkezni az iskolában lehet Barna Máté és Menyhárt László tanár uraknál.

Április 28-án

a Szentatya jóváhagyta azt a dekrétumot, amely elismeri többek között „az 1899. május 11-én, Kassán született és 1944 decemberében Budapesten meghalt Isten Szolgája, **Salkaházi Sára** szociális testvér vértanúságát“.

Ezzel gyakorlatilag megnyitja az utat a **boldog-gáavatás** ünnepélyes kihirdetése előtt, amelynek időpontjáról még nem rendelkeztek.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901

Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231

<http://www.mariamagdolna.hu/>

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

